

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának Budapestén, 1929. évi november hó 25-én az egyesület székházában tartott rendes üléséről.

Megjelentek: Térfi Béla és báró Waldbott Kelemen alelnökök, Ajtay Sándor, Balogh Ernő, Beyer Jenő, borhi Borhy György, Fekete Zoltán, Fröhlich Brunó, Gyarmathy Mózes, Hinfner György, Huszár Tibor, Kallivoda Andor, Karafiáth Jenő, gróf Károlyi Gyula, gróf Keglevich Gyula, Osztroluczky Géza, Osztroluczky Miklós, Papp Béla, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, dr. Papp-Szász Tamás, Ráduly János, Rimler Pál, Rónai György, Schmidt Károly, gróf Széchenyi Aladár, Takách Zsigmond, gróf Teleky József, Zügn Nándor választmányi tagok, Bíró Zoltán ügyvezető, Lengyel Sándor segédtitkár és Balogh Boldizsár, Debreczeny Sándor, Fábry Alajos rendes tagok.

Térfi Béla alelnök: Tekintetes Igazgatóválasztmány! Van szerencsém a megjelent Urakat üdvözölni és az O. E. E. igazgatóválasztmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitni.

Megállapítom, hogy az ülés időpontja megfelelő időben közzététetett s hogy a választmányi ülés a megjelent tagok számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: gróf Hadik János elnök úr Öexcellenciája, Bund Károly, Földvály Miksa, dr. Hammersberg Géza, báró Inkey Pál, Ivanich Ferenc, Kiss Ferenc, Kovács Gábor, Mihalovits Sándor, Onczay László, Róth Gyula, Véssei Ferenc, Véssey Mihály, Vuk Gyula, Kozma István, Nagy László, Péch Kálmán, Sipos Antal igazgatóválasztmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Schmidt Károly, Gyarmathy Mózes igazgatóválasztmányi tag urakat kérem fel.

Örömmel üdvözlöm báró Waldbott Kelemen urat, az egyesület új alelnökét, aki ez alkalommal először vesz részt ebben a minőségben ülésünkön s kívánom, hogy nemrég helyreállott egészsége tartós legyen, hogy mindnyájunk előtt ismert mély tudását és hatalmas energiáját az egyesület érdekei mellett sorompóba állíthassa.

Ugyancsak üdvözlöm az igazgatóválasztmány új tagjait, gróf Károlyi Gyula és gróf Teleki József urakat s egyben arra kérem őket, hogy szaktudásukkal, munkaképességükkel az egyesületet ebben a minőségükben is támogassák.

Az utolsó választmányi ülés óta történekről a következőkben van szerencsém beszámolni.

A Kormányzó Úr Őfőméltóságához a közgyűlésről intézett

üdvözlő táviratunkra a kabinetiroda útján a következő választ kaptuk:

„A Kormányzó Úr Öföméltósága az Országos Erdészeti Egyesület Parádon tartott közgyűlésének Nagyméltóságod által tolmácsolott hódoló üdvözlését szíves köszönettel fogadni méltóztatott.

Erről van szerencsém Nagyméltóságodat értesíteni.

Budapest, 1929. évi október hó 24. napján.

Vértesy, a kabinetiroda főnöke.

A közszállítási szabályzat ügyében a kereskedelem- és földművelésügyi miniszter urakhoz intézett azonos előterjesztéseinkre a földművelésügyi miniszter úrtól már megkaptuk az értesítést, amely szerint a kereskedelemügyi miniszter urat az egyesület kérelmének teljesítésére felkérte.

Az új erdőtvörvény tervezetének megküldésére vonatkozólag van szerencsém bemutatni a földművelésügyi miniszter úr önméltóságának az elnök úr őexcellenciájához intézett átiratát, amellyel az erdőtvörvény tervezetét az egyesületnek véleménynyilvánítás végett megküldi. A törvénytervezetet — amint tudni méltóztatnak — az Erdészeti Lapok melléklete gyanánt minden tagtársunknak megküldöttük, kérve őket, hogy észrevételeiket zárós határidőn belül tegyék meg. Tekintettel azonban arra, hogy a 336. szakaszra tagolt törvény egy vaskos füzetet ad, amely az erdőgazdaság minden ágára vonatkozólag igen fontos rendelkezéseket tartalmaz, a december hó végéig megállapított határidőt feltétlenül rövidnek tartom s javasolom, forduljunk előterjesztéssel a földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy a határidőt február hó végéig hosszabbítsa meg.

A közgyűlés határozatából kifolyólag szükséges előterjesztések nagyobb részét már eljuttattuk az illetékes miniszter urakhoz.

Igy a főiskola egyetemi rangra emelése, a 3296/1918. M. E. számú kormányrendelet módosítása, az indokolatlanul felemelt vágásfordulók megfelelő leszállítása, az erdészeti kísérleti állomás megfelelő dotációja ügyében felírtunk a földművelésügyi miniszter úrhoz.

A többi ügyek tárgyalás alatt állanak s azokról majd annak idején fogunk jelentést tenni.

Kérem a t. igazgatóválasztmányt, méltóztassanak a bejelentéseket tudomásul venni.

Az igazgatóválasztmány a bejelentéseket egyhangúan tudomásul veszi és elhatározza, hogy a törvény tárgyalására adott határidőnek 1930. évi február hó végéig leendő meghosszabbítását kéri a földművelésügyi miniszter úrtól.

Bíró Zoltán ügyvezető ismerteti ezután az egyesület anyagi helyzetét, amelyről teljes részletességgel az 1929. évi január 1-től 1929. évi november 23-ig terjedő időről szóló jelentés számol be. 41.702 P kiadással szemben 40.102 P a tényleges bevétel s így a

hiány ezidőszerint 1600 P. Megállapítja egyben, hogy az egyesület anyagi helyzetében a hiány ellenére bizonyos javulás állott be, amennyiben már mintegy 4400 P tartaléktökével rendelkezik s így az egyesületnek egyelőre anyagi gondjai nincsenek.

Örvendetes tudomásul szolgál.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy az erdészeti özvegyek és árvák, mint minden évben, úgy most is segélyiránti kérvényekkel fordulnak az egyesülethez.

Javasolja, hogy segélyezésükre a multévihez hasonló módon, 400 P engedélyeztessék.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan ily értelemben határoz.

Ügyvezető közli, hogy Modrovich Ferenc főiskolai rendes tanár út- és vasútépítéstani előadásainak kézírata alapján készült könyvét felajánlotta az egyesület könyvtára részére.

Indítványozta, hogy a már meg is küldött könyvért mondjon az egyesület a szerzőnek hálás köszönetet.

Az igazgatóválasztmány az indítványt egyhangúan elfogadja.

Ügyvezető jelenti, hogy a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület folyó 1929. évi november hó 23-án Kaposváron tartotta meg közgyűlését, amelyen az elnökség megbízásából az egyesület képviselte.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető egyben bejelenti, hogy a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület folyó 1929. évi december hó 10-én Győrött fogja tartani rendes közgyűlését.

Javasolja, hogy a közgyűlésre az egyesület képviselőjében rajta kívül másvalaki is küldessék ki, hogy a vidéki egyesületekkel való együttműködésnek az egyesület ily módon is kifejezést adjon.

Javaslatára az igazgatóválasztmány Ajtay Sándor választmányi tagot kéri fel, hogy az ügyvezetővel együtt képviselje az egyesületet az említett egyesület december 10-iki közgyűlésén.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy Zólomy Imre és Győry Jenő az idei parádi közgyűlés határozatából kifolyóan, a fagykár sújtotta erdőbirtokosok adókedvezménye ügyében szerkesztett memorandumot beküldötték s egyben javasolja, hogy a memorandum adassék ki a vám-, adó- és tarifaügyi bizottságnak további tárgyalásra.

Az igazgatóválasztmány a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető jelenti, hogy az egyesület felterjesztése alapján a m. kir. földművelésügyi miniszter úr az egyesületnek a közszállítási szabályzatnak 29. §-ára vonatkozó álláspontját magáévá tette s hasonló tartalmú átiratban arra kérte a m. kir. kereskedelemügyi minisztert, hogy mindazok a rendelkezések, amelyeket a közszállítási szabályzat 29. §-a, a magyar ipar és kereskedelem részére megállapít, az összes, tehát a nyersanyagok és félgyártmányok szállítására

vonatkozó kiírásoknál a magyar termelők javára is figyelembe vétessenek és érvényesíttessenek, s a magyar ipar és kereskedelem részére ott biztosított kedvezmények a magyar őstermelés részére is a teljes mértékben biztosíttassanak.

Javasolja, hogy az elnökség a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrnál a megfelelő magyarázó rendelkezés mielőbbi kiadása ügyében járjon nyomatékosan közbe, hogy a jövőévi szállításoknál a magyar erdőgazdaság is megfelelően érvényesülhessen.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető jelenti, hogy a m. kir. Államvasutak igazgatósága a pályafenntartási faanyagok feltétfüzetének átdolgozása ügyében folyó 1929. évi december hó 2-án értekezletet tart és erre az egyesület képviselőjének a kiküldését kérte.

Mint hogy a tárgyaláson felmerülő kérdések az erdőgazdaságot erősen érintik, javasolja, hogy a tárgyaláson az egyesület képviselőjében rajta kívül még többen, így Rimler Pál, Onczay László, Véssei Ferenc és Mihalovics Sándor vál. tag urak is vegyenek részt. A szükséges feltétfüzet-példányokat az egyesület rendelkezésére bocsátja.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután Bund Károly egyesületi titkár nyugdíjazása ügyében bemutatja az egyesületi pénztárosnak a titkár nyugdíjának számszerű megállapítására vonatkozó előterjesztését és egyben javasolja, hogy az igazgatóválasztmány a közgyűlési határozatra való figyelemmel, járuljon ahhoz hozzá.

Az igazgatóválasztmány egyhangú hozzájárulása alapján elnök határozatképpen kimondja, hogy Bund Károly nyugalmazott egyesületi titkár részére 1930. évi január hó 1-től kezdve előlegesen havi 673 pengő 40 fillér nyugdíj, 1930. évi február hó 1-től pedig negyedévenként előlegesen 523 pengő 25 fillér lakpénznyugdíj állapított meg. A kereseti és rokkantsági adó a nyugdíjból azonban levonandó.

Ügyvezető ismerteti Bund Károly egyesületi titkárnak az egyesületi székházban levő lakásának 1930. évi május hó 1-ig való esetleges megtartása ügyében az igazgatóválasztmányhoz intézett beadványát. Miután sikerült 1930. február hó 1-től kezdve a maga részére lakást biztosítania, az egyesületi lakást, ha sikerülne azt 1930. évi február hó 1-től bérbeadni, rendelkezésre bocsátja. Amennyiben azonban a bérbeadás nem sikerülne, úgy a lakást legkésőbb 1930. évi május hó 1-ig a részére 1930. évi január hó 1-től megállapítandó lakbér ellenében megtartaná.

Ügyvezető véleménye szerint jövő év január havára Bund Károlynak nem kell még lakbért fizetnie, mert a lakbér-nyugdíj részére csak 1930. évi február hó 1-én lesz kiutalva. Bund Károly titkár a kérdéses időre felajánlotta ugyan úgy a lakbér-nyugdíját,

mint az állami állása után esedékes lakbérét a lakásért, de ügyvezető nem találja méltányosnak az ajánlat igénybevételét és helyette azt javasolja, hogy amennyiben az egyesület Bund Károly titkár lakását 1930. évi február hó 1-ére nem tudná bérbeadni, úgy a kérdéses időre az egyesület ne fizessen ki részére lakbért. A lakás bérbeadása iránt egyébként minden szükséges intézkedést meg kell tenni.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatát egyhangúan elfogadja.

Ügyvezető jelenti, hogy az egyesületi székházban megürült Hauszer Margit-féle lakást a régi bér mellett felajánlotta özv. Gálnénak, aki az ajánlatot elfogadta azzal, hogy a székházban levő lakását 1929. évi február hó 1-ére az egyesület rendelkezésére bocsátja. Javasolja, hogy az özv. Gálné-féle lakás évi bére, figyelemmel arra, hogy a lakás nem modern, elhanyagolt, nehezen fűthető és mellékutcában van, 2400—2800 pengő legyen. Leghelyesebbnek tartaná, ha sikerülne ezt a lakást a mérnöki tanácsnak bérbeadni. A bérbeadás iránt máris tárgyalásokat folytat a mérnöki kamarával.

Bund Károly lakását az Országos Mezőgazdasági Kamarának gondolná bérbeadni.

Amennyiben pedig a mérnöki kamarával folytatandó tárgyalások eredményre vezetnének felhatalmazást kér arra, hogy a Tavay-féle 3 szobás lakást 1930. évi május hó 1-ére felmondhassa és szükség esetén a közgyűlési terem használatát is felajánlhassa a mérnöki kamarának. Véleménye szerint ugyanis az egyesület jövőjét sokkal nyugodtabban lehetne berendezni, ha ily erkölcsi testületeknek sikerülne a felszabaduló lakásokat bérbeadni.

Ügyvezető javaslatait az igazgatóválasztmány egyhangúan magáévá teszi.

Ügyvezető ezután bejelenti, hogy a földművelésügyi miniszter úr az új erdőtvény előadói tervezetét az egyesület rendelkezésére bocsátotta, hogy módot nyújtson az országos erdőgazdasági érdekek képviselőit jogosított Országos Erdészeti Egyesületnek arra, hogy a tervezethez már előzetesen is hozzászólhasson, kéri azonban, hogy az egyesület vonatkozó észrevételeit legkésőbb folyó évi december hó végéig közölje vele.

Az egyesület a tervezetet a parádi közgyűlés határozata értelmében a legsürgősebben kinyomatta és a novemberi lappal, mint külön mellékletet minden egyes tagnak megküldötte, hogy azzal behatóan foglalkozhassék. A vonatkozó egyesületi felhívások a folyó évi november havi lapban jelentek meg, oly felkéréssel, hogy a tagok észrevételeiket legkésőbb folyó évi december hó 12-ig legyenek szívesek az egyesülethez beküldeni.

A törvényjavaslat tárgyalási módját illetőleg azt javasolja, hogy azzal mindenekelőtt az „Általános erdőgazdasági és törvény-előkészítőbizottság” foglalkozzék és e bizottságnak előterjesztéseit

venné azután tárgyalás alá az igazgatóválasztmány. A tárgyalások során csak az alapelvekre kellene kiterjeszkedni és a készítendő felterjesztést és indokolást külön is ki kellene nyomtatni, hogy a tagok az esetleg még mindig felmerülhető észrevételeiket megtehessek.

Javasolja továbbá, hogy az új erdőtörvénytervezet részletes tanulmányozására kérjen fel az igazgatóválasztmány külön is egyes tagokat azzal, hogy az arra vonatkozó észrevételeiket az „Általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottság” üléseire előterjeszteni és a bizottság munkájában résztvenni szíveskedjenek.

Az igazgatóválasztmány az ügyvezető javaslatának elfogadása mellett a közreműködésre a következő tagokat kéri fel. És pedig: báró Inkey Pál, gróf Andrassy Sándor, gróf Keglevich Gyula, gróf Zelensky Róbert, gróf Teleki József, Huszár Tibor, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, gróf Benyovszky Móric, Osztroluczky Miklós, Kaán Károly, Onczay László, Rochlitz Dezső, Ráduly János, Doroszlai Gábor, dr. Hoffmann Gyula, Péch Kálmán, Arató Gyula, Kallivoda Andor, dr. Hammersberg Géza, Héjjas Kálmán, Rimler Pál, Schmied Ernő, Mihalovics Sándor, Czillinger János és H. Karácsony Sándor urakat.

Aktív államszolgálatban álló tagokat azért nem kért fel az igazgatóválasztmány, nehogy feszélyezve érezzék magukat, de ettől függetlenül észrevételeiket és közreműködésüket örömmel veszi az egyesület.

Gróf Keglevich Gyula választmányi tag figyelemmel a tervezet nagy terjedelmére és a különböző bizottsági tárgyalásokkal kapcsolatosan felmerülő nagy munkára, javasolja, hogy az elnökség kísérelje meg a földművelésügyi miniszter úr által kitűzött terminusnak a kitolását, illetőleg a tárgyalásra hosszabb terminus kieszközölését. Addig is azonban a törvényelőkészítő bizottság fogjon a tárgyaláshoz, hogy az igazgatóválasztmány jövőévi január havában is 5—6 napi folytatólagos tárgyaláson szintén végezhesen.

Jövőévi február hó végéig kellene kérni véleménye szerint a határidőmeghosszabbítást, hogy módja legyen az érdekeltségnek és nyilvánosságnak arra, hogy az egész erdőgazdaság létérdekét érintő tervezettel behatóan foglalkozhassék.

Az igazgatóválasztmány a javaslat értelmében határoz.

Gróf Keglevich Gyula választmányi tag javaslatára az igazgatóválasztmány báró Waldbott Kelemen alelnök hozzászólása után, az „Általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottság” ülésének idejét folyó évi december hó 6-án d. u. 4 órára tűzi ki és egyben elhatározza, hogy a tárgyalásra megszabott rövid időre való figyelemmel, már ezen az ülésen kell az egyes bizottsági tagok között a nekik szánt munkát a tervezet sürgős letárgyalhatása céljából szétosztani.

Ügyvezető megemlíti, hogy a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesület november havi közgyűlésén a törvénytervezet tár-

gyalása is szerepelt s ott, miután a kérdést felvetette, abban állapodtak meg, hogy a tervezetre vonatkozó felterjesztést a vidéki egyesület az országos egyesülettel közösen fogja megtenni, nehogy külön előterjesztésével esetleg gyengítse a másik egyesület álláspontját. Javasolja, hogy a másik két vidéki egyesületet is kérjük fel, hogy a tárgyalásra delegált tagjaikat küldjék ki.

Osztroluczky Miklós választmányi tag javasolja, hogy a törvénytervezet tárgyalásával kapcsolatban, amint ily tárgyalásoknál egyébként is szokásos, vegyék figyelembe a külföldi erdészeti törvényeket is, mert ezek esetleg fontos támpontokat nyújthatnának. Véleménye szerint ugyanis a külföldi törvényekben távolról sincsenek a magántulajdont oly tetemesen korlátozó megkötöttségek, mint a mostani tervezetben. Amennyiben az egyesület még nem rendelkezne ily külföldi tervezetekkel, javasolja azok sürgős beszerzését.

Rónai György választmányi tag utal az ausztriai hasonló helyzetre és a burgenlandi tervezeteknek beszerzését ajánlja.

Az elnökség a felszólalásokra való figyelemmel mindent meg fog kísérelni, hogy a tárgyalásokhoz a külföldi törvények rendelkezésre álljanak.

Ügyvezető javasolja, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnél, még a Mezőgazdasági Kamaráknál oda kellene hatni, hogy említett egyesületeknek a törvénytervezettel szemben elfoglalható álláspontja ne legyen nagyon eltérő az egyesületétől. Javasolja továbbá, hogy a kooperáció előmozdítása érdekében Osztroluczky Miklós választmányi tagot is kérjük fel a törvényelőkészítőbizottságban való részvételre.

Osztroluczky Miklós választmányi tag, mint az Országos Magyar Gazdasági Egyesület választmányi tagja, közli, hogy a kooperációs szándék ott megvan. Leghelyesebb lenne, ha az Országos Erdészeti Egyesület tárgyalná le előbb a tervezetet és azután tárgyalná az OMGE. Az OMGE-t egyébként nem érdekli az erdészeti rész. Ugy gondolná, hogy az Erdészeti Egyesület állásfoglalásához alkalmazkodják az OMGE.

Ügyvezető javasolja még, hogy az egyesület kérje fel az OMGE-t, hogy a tárgyalási határidő kitolása érdekében forduljon ugyancsak felterjesztéssel a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan a javaslatok értelmében határoz.

Ügyvezető ismérteti Mihalovics Sándor választmányi tagnak az erdők után kivetett túlmagas állami és egyéb adók, illetőleg a beerdősítendő s jelenleg mezőgazdaságilag devasztált területek után esedékes adónak ideiglenes elengedése ügyében az egyesülethez intézett beadványát. Javasolja, hogy az indítvány adassék ki a vám-, adó- és tarifaügyi bizottságnak.

Megjegyzí egyben, hogy az adókérdésekkel az adó-, vám- és tarifaügyi bizottság felkérésére Onczay László választmányi tag

foglalkozik, ezért javasolja, hogy az indítvány is Onczaynak adassék ki, amikor is a tervezet tárgyalásánál már figyelembe lesz vehető. Egyhangúan tudomásul szolgál.

Báró Waldbott Kelemen alelnök ezután szót emel az erdőgazdasági alkalmazottak kitüntetése érdekében. Megemlíti, hogy a hosszú és hűséges szolgálatot teljesített mezőgazdasági cselédeket évről-évre összeírják és előterjesztik kitüntetésre a földművelésügyi miniszterhez. Ily kitüntetéseknel az erdészeti alkalmazottak, akik távoli kultúrátlan vidéken nehéz szolgálatot látnak el, elsősorban volnának figyelembe veendőek. Bár többször tett már hasonló indítványt, ismételten javasolja, hogy az Országos Erdészeti Egyesület forduljon az erdőőrök és általában az erdészeti személyzetnek a mezőgazdasági személyzetéhez hasonló kitüntetése érdekében a földművelésügyi kormányhoz.

Javasolja továbbá, hogy az Országos Erdészeti Egyesület is adjon ki az arra érdemesnek talált erdészeti alkalmazottaknak megfelelő díszokleveleket, amelyekben az érdekelteknek az Országos Erdészeti Egyesület elismerése tudtuladatnék.

Papp-Szász Tamás, Balogh Ernő, Papp Béla, Borhy György hozzászólása után az igazgatóválasztmány egyhangúan elfogadja báró Waldbott Kelemen alelnök mindkét indítványát és egyben figyelembe veszi Rónai György választmányi tagnak arra vonatkozó indítványát is, hogy az egyesület a kitüntetések kieszközlése során hasson oda, hogy az erdőőrök, illetve altisztek, tekintettel arra, hogy szakvizsgával rendelkeznek, emeltessenek ki a cselédek sorából.

Az igazgatóválasztmány az ügyvezető jelentése alapján a következőket iktatja be egyhangúan az egyesület tagjai sorába. És pedig alapító tagként: Véssey Lajos földbirtokost ajánlja Földváry Miksa; rendes tagként: Schindler Milán uradalmi főszámvevőt ajánlja Földváry Miksa, dr. Pátkay Dániel földbirtokost ajánlja dr. Fazekas Ferenc; rendes tagként, progresszív alapon: Eszterházy János gróf pulai erdőhivatalát ajánlja Földváry Miksa, gróf Mailáth György nagybirtokost, gróf Széchenyi István nagybirtokost, herceg Montenuovo Nándor nagybirtokost, a váci püspöki uradalom nevében Barsi Nándor püspöki uradalmi erdőtanácsost, Igmándy Aladár, mint gondnokolt, Kund Gusztáv hitbizományi birtokos gondnokát, gróf Széchenyi Géza nagybirtokost, Bezeredy István felsőházi tag, nyug. főispánt, valamennyit ajánlja Bíró Zoltán ügyvezető, gróf Keglevich Imre földbirtokost ajánlja Borhy György.

Az igazgatóválasztmány egyben köszönettel vette tudomásul, hogy gróf Eszterházy Tamás 350 pengőre emelte fel évi tagsági díját, s hogy gróf Zichy Gyula kalocsai érsek alapító tagságát átváltoztatta rendes tagsággá évi 200 pengő tagdíjjal és megengedte, hogy az 1928. évben lefizetett 500 P alapítói díjból 1928. évre 200 P, 1929. évre 200 P és 1930. év első felére 100 P számoltassék el tag-

díj gyanánt. Egyben felkérte az elnökséget, hogy köszönetét megfelelő formában juttassa az illető úrnak tudomására.

Végül Térfi Béla alelnök megemlékezik az időközben elhunyt Vargyasi Györke Károly és Ferenczy Lajos egyesületi tagokról s indítványára a választmányi ülés elhunytuk felett érzett őszinte részvételével jegyzőkönyvileg ad kifejezést.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

Kmft.

Bíró Zoltán s. k., ügyvezető.

Térfi Béla s. k., alelnök.

Hitelesítésül:

Schmidt Károly s. k., vál. tag.

Gyarmathy Mózes s. k., vál. tag

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottságának Budapesten, 1929. évi december hó 6-án az egyesület székházában tartott üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, gróf Andrássy Sándor, Arató Gyula, Bund Károly, Fröhlich Brunó, dr. Hammersberg Géza, Karsay Károly, gróf Keglevich Gyula, Mayer Aurél, Papp Béla, Péch Kálmán, Ráduly János és gróf Teleky József bizottsági tagok.

Báró Waldbott Kelemen elnök:

Üdvözlöm a megjelent urakat és az általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottság ülését megnyitom.

A tárgyalás menetének és a hozott határozatoknak rövid feljegyzésére az egyesület ügyvezetőjét, Bíró Zoltán urat kérem fel.

A bizottság munkájában leendő részvétel alól felmenteni kérik magukat gróf Zselénszky Róbert öccsellenciája, Héjas Kálmán, Rochlitz Dezső és Doroszlay Gábor öméltóságaik betegségük, Kaán Károly öméltósága és Karácsony Sándor főerdőtanácsos úr másnemű, nem halasztható elfoglaltságuk miatt. Kérem, hogy ezt tudomásul venni méltóztassanak.

Távolmaradásukat kimentették: örgróf Pallavicini A. Károly, gróf Benyovszky Móric, Czillinger János, báró Inkey Pál, Huszár Tibor, Kallivoda Andor, dr. Hoffmann Gyula, Osztroluczky Miklós, Schmied Ernő és Mihalovics Sándor urak.

Egyben bejelentem, hogy bár Doroszlay Gábor öméltósága a bizottsági munka alól leendő felmentését kérte, elküldötte az általa régebben kidolgozott s az erdei termékek szállítására vonatkozó részt, valamint az új törvény idevágó rendelkezéseit érintő észrevételeit s így a bizottság munkájából is bőségesen kivette részét. Báró Inkey Pál úr közölte, hogy a tervezet első címére vonatkozólag részletes tervezetet készít s ezt, valamint a tervezet többi részére vonatkozó észrevételeit rövidesen beküldi.

Van szerencsém közölni a t. Bizottsággal, hogy az összes érdeképviseletek egységes állásfoglalására irányuló mozgalmunk eredménnyel kecsegtet, amennyiben az OMGE-től, a Mezőgazdasági Kamarától és a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesülettől a következő értesítéseket kaptuk:

(Az ügyvezető felolvassa az értesítéseket.)

Amint ezekből látni méltóztatnak, minden remény megvan arra, hogy az összes érdekeltségek állásfoglalását egyöntetűvé tegyük s felszólalásunk súlyát és hatóerejét ezáltal is növeljük.

Bár mai összejövetelünk tulajdonképpeni célja csak a munka szétosztása, méltóztatnék megengedni, hogy magára a tervezetre vonatkozólag néhány általános észrevételt tegyek.

Mindnyájan meg vagyunk győződve róla, hogy a tervezet elkészítői előtt egyedül a köz érdeke lebegett. Ez az igen szép cél azonban annyira lefoglalta őket, hogy az érdekek másik fontos csoportjáról, tudniillik az erdőbirtokos jogairól és érdekeiről sokkal kevésbé gondoskodtak.

A törvény célja mindenesetre elsősorban az, hogy az államhatalom és a birtokos jogviszonyát az erdőgazdálkodás terén szabályozza. Lehet-e azonban szabályozásnak tekinteni az olyan tervezetet, amely az egyik fél részére foglal le úgyszólván minden jogot, míg a másik félre majdnem kizárólag terheket és kötelezettségeket ró?

Azt hiszem, tisztelt Bizottság, hogy az ilyen törvény nem teremthet megnyugvást, nem lehet a békés együttműködés alapja, mert hiszen a tulajdonos, aki jóváhagyás és engedély nélkül a saját tulajdonán egy lépést sem tehet, előbb-utóbb megúnja az örökös kérvényezést, felülvizsgálást s mindenáron szabadulni igyekszik vagyónának attól a résztől, amely ránézve csak zaklatást jelent.

Az ilyen javaslat csak új surlódási felületeket teremt, amelyek igen alkalmasak a birtokos és felügyeleti hatóság viszonyának elmérgesítésére. Ez pedig nem lehet a törvény célja.

A másik cél volna az erdőgazdaságot, új erdők telepítését előmozdítani. Őszintén megvallom, hogy ilyen irányú intézkedéseket a törvénytervezetben nem találtam. Találtam egész csomó rendelkezést, melyek a törvény korlátozásait a birtokos által önként telepített erdőkre kiterjesztik, de semmi kedvezményt, amivel további erdőtelepítésre buzdítsák. Megtaláltam az állam jogát, amelynek alapján a közérdekből szükséges munkálatokat elrendelheti, de sehol sem találtam meg a birtokos jogát, amelynek alapján a nem az ő hibájából előállott súlyos kiadások megtérítését követelhetné attól a közönségtől, amelynek érdekében a költséges munkálatokat elrendelték. Megtaláltam a birtokos jogát arra, hogy alkalmazottját, erdőtisztjét fizethesse s az államhatalom jogát arra, hogy ezzel az alkalmazottal, ezzel az erdőtiszttel rendelkezék. Megtaláltam a birtokos kötelezettségét arra, hogy bizonyos esetekben erdejét állami kezelésbe adja, de nem találtam meg az állam kötelezettségét arra, hogy

a birtokot tényleg kezelje is, mert amit e címen nyújt, az alig több a köteles állami erdőfelügyeletnél. Találtam bonyolult adminisztrációt, összekevert hatásköröket, de nem találtam kötelező rendelkezést a birtokos életbevágó ügyeinek gyors elintézésére és felelősséget az indokolatlan késedelem okozta károkért.

Ránk vár, tisztelt Bizottság, a feladat, hogy az érem másik oldalát, amelyen a birtokos jogai és az államhatalom kötelezettségei vannak kidomborítva, előkészítsük úgy, hogy a további fórumokra csak a csiszolás munkája maradjon.

Feladatunk tehát egy új erdőtörvényt hozni a régi erdőtörvény helyébe. Ezt a feladatot azonban csak úgy oldhatjuk meg helyesen, hogy ha haladást tudunk e téren produkálni és ha a régi erdőtörvény a mai viszonyokhoz való alkalmazkodását megvalósíthatjuk.

A reform keresztülviteléhez szükséges eszméket azonban honnan meríthetjük? Egyrészt az elméletekből, másrészt a gyakorlati tapasztalatokból. Az erdőgazdaság tulajdonképpen konzervatív jellegű üzem és így csak természetes, ha itt érvényre jut az erdőgazdasági érdekeltségnek konzervatív gondolkodási módja. De a konzervatív gondolkodás korántsem jelenti azt, hogy álljunk meg a réginél és elvileg ellenezzünk minden újítást. Jelenti azonban azt, hogy nem mindenáron követeljük újat a régi helyett, hanem ami jó volt és bevált a régiből, azt tartjuk meg, sőt egészítjük ki, a rosszat természetesen ki kell küszöbölnünk, újat pedig csak ott szabad alkalmaznunk, ahol hiány mutatkozott, s amelyből kár származott.

Újítást csak akkor szabad elhatározni, ha átgondoltuk annak minden következményét is, természetesen mindig szem előtt kell tartanunk az elérendő gazdasági célt.

Amellett ki kell terjedni figyelmünknek a jogviszonylatokra is és csak a szerzett jogok tiszteletbentartása mellett szabad reformálni erdőtörvényünket és távol kell maradjunk attól, hogy ellentétbe kerüljünk a jogtisztelet alapelveivel.

Az erdőgazdaság nem lehet öncél, hanem azt egyrészt a nemzeti vagyon egy integráns részének kell tekinteni, amelyet a legmagasabb színvonalra kell emelni, másrészt szem előtt kell tartani az erdőgazdaság magánvagyon jellegét is, amely jövedelmet kell hozzon úgy a köznek, mint a tulajdonosnak és meg kell gondolni azt is, hogy a nemzeti vagyon is csak annyira értékelhető, mint amennyi jövedelmet tud produkálni rendes kamatozás mellett. Amennyiben nem tudunk megfelelő jövedelmet garantálni, nem értük el gazdasági célunkat, nem erősítettük meg gazdasági helyzetünket, hanem immobillá tennénk nemzeti, illetve magánvagyonunkat. Ezzel csődbe lehet vinni nagy vagyonokat és ettől mai helyzetünkben annál is inkább óvakodnunk kell, mert egy elveszett háború következményeinek és szenvedéseinek korszakát éljük, gazdasági helyzetünk katasztrófális és adófizető polgáraink túlterheltsége máris túlhaladta erejüket.

A törvényhozónak tehát nemzetgazdának, bölcsnek és óvatosnak kell lennie.

Tartózkodnunk kell továbbá az állami hatalom túltengésétől is, a törvény ne szolgálja az etatizmus rendszerét, hanem kizárólag csak gazdasági szempontokat.

Figyelemmel kell kísérni a mai kor földreformbeli tendenciáját is; most még sikerült elhárítani az erdőellenes támadásokat, ne adjunk tehát az új törvény által lovat azok alá, akik az erdő kisa-játítására is gondolnak.

Összhangot kell teremteni az erdőbirtokosok, az erdészeti alkalmazottak és a hatóságok között, mert csak egészséges, konszolidált alapból fakadhat egészséges, harmónikus és sikeres gazdasági élet.

Kívánatos volna, ha olyan erdőtörvényt kapnánk, amely magában foglalná az összes erdőgazdasági problémákat, csak így végeznénk korszakalkotó, egész munkát. Mindezekre ki kell terjedni figyelmünknek, mindent alaposan meg kell fontolnunk és mérlegelnünk. Ezért szerveztük meg ezt a bizottságot s midőn most az anyagot áttanulmányozás végett kiosztjuk a bizottságnak, kérem a bizottság tagjait, méltóztassanak legjobb tudásukkal, bölcs megfontolással hozzájárni a nagyjelentőségű munkához, hogy sikerüljön hosszú évtizedekre a magyar erdőgazdaság javára a felfelé ívelő fejlődésnek egy új korszakát biztosítani.

A tárgyalás során ügyvezető előadja, hogy egyes urak már is vállalták a törvénytervezet egyes címeit feldolgozásra. Így Huszár Tibor és Inkey Pál báró az I. fejezetet. Utóbbi az I. fejezetre vonatkozólag részletes tervezetet is készít és az egész tervezetre vonatkozólag is meg fogja tenni észrevételeit. Doroszlay Gábor már is megtette észrevételeit az erdei termékek szállítására vonatkozó részre és beküldötte az általa régebben kidolgozott tervezetet.

Ügyvezető ezután azt javasolja, hogy „Az Erdőkről” szóló törvénytervezet V. és VII. címének a tárgyalására és előkészítésére kérje fel a bizottság Arató Gyula, Péch Kálmán és Ráduly János, a III. címhez Doroszlay Gábor, Mayer Aurél és Mihalovics Sándor, a VII. és VIII. címhez gróf Teleky József és Hammersberg Géza, a II., IV. és VI. címhez Bund Károly és Karsay Károly bizottsági tagokat azzal, hogy a IX. címmel valamennyien külön-külön is legye- nek szívesek foglalkozni.

A bizottság a javaslatot egyhangúan elfogadja s egyben tudomásul veszi, hogy a törvénytervezet I. címével báró Inkey Pál, Huszár Tibor, Kallivoda Andor, dr. Hoffmann Gyula, Mihalovics Sándor, Onczay László, gróf Keglevich Gyula és gróf Andrassy Sándor fog foglalkozni.

A törvénytervezet bizottsági tárgyalási módjára vonatkozóan folytatott hosszabb vita után a bizottság gróf Keglevich Gyula, gróf Andrassy Sándor, báró Waldbott Kelemen, Karsay Károly, Hammersberg Géza, Arató Gyula hozzászólása után az elnök és ügy-

vezető ismételt magyarázó felvilágosításai után, az ügyvezető javaslatát fogadja el, amely szerint a törvénytervezet a bizottsági tárgyalásra, a beérkező észrevételek figyelembevételével, előadói javaslat formájában olyképpen készíttessék elő, hogy a tárgyalás a lehető legeredményesebben, a leggyorsabb tempóban legyen lefolytatható.

A további megbeszélések során a bizottság elhatározza, hogy a tervezet bizottsági tárgyalásánál az egyes indítványt tevők az általuk kifogásolt és módosításra javasolt paragrafus helyett írásban kötelesek megfelelően szövegezett javaslatot benyújtani, hogy a bizottság munkája minden tekintetben megkönnyíttessék és hogy a tárgyalás gyors tempóban lefolytatható legyen.

A bizottság egyben egyhangúan tudomásul veszi gróf Andrássy Sándornak azt az indítványát, amellyel már a mostani bizottsági ülésen lekívánja szögezni azt a három vezéréltet, hogy az új erdő-törvény keretében mindenképpen gondoskodás történjék arról, hogy az erdő először jövedelmet biztosítson tulajdonosának, másodsor a közérdekű dolgokban felmerülő kiadásokat viselje az érdekelt és végül harmadszor az erdők kezelésénél a magántulajdonosoknak az erdőhöz való kedve őriztessék meg.

Ügyvezető javaslatára elhatározza továbbá a bizottság, hogy sürgősen megkeresi a földművelésügyi minisztert, hogy a bizottsági tárgyalásokra azokat a szakreferenseket, akik a törvénytervezet összeállításával foglalkoztak, hivatalból delegálja, hogy a tárgyalások során felmerülő vitás kérdésekben a szükséges felvilágosítókat megadhassák.

Végül báró Waldbott Kelemen elnök indítványára, több bizottsági tag hozzászólása után, a bizottság a törvénytervezet bizottsági tárgyalására egyhangúan 1929. évi december hó 19., 20., 21-ik és folytatólagosan 1930. évi január hó 7., 8., 9. és 10-ik napját tűzi ki és pedig a jelzett napokon délelőtt fél 9-től fél 1-ig és délután 4—7 óráig.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kmft.

Bíró Zoltán, s. k. ügyvezető.

Egyesületi összejövetelek.

A csütörtöki összejöveteleket december hó 19-én és 26-án, valamint január 2-án, a közbeeső ünnepek miatt nem tartjuk meg. Január 9-én azonban a szokásos időben újból megkezdjük.

